

[Christmas Møller.]

For det konservative Folkepartis Vedkommende kan jeg i hvert Fald sige i Anledning af den Maade, hvorpaa det ærede Medlem søgte — i skøn Rækkefølge af, hvad der er blevet forsøgt gennem de sidste Maaneder — at skildre Forholdene saaledes, at der inden for Det konservative Folkeparti skulde være Uro og Gæring, og at der skulde være Splid mellem Partiet og dets Ungdomsbevægelse, at dette er fuldkommen urigtigt.

Ogsaa jeg for mit Vedkommende ønsker at give klar og ren Besked, og jeg vil da først sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at først og fremmest bør han og Socialdemokratiet ikke glemme, at Baggrunden for den Række af Begivenheder, der gennem det sidste Aar er sket inden for det politiske Oplysningsarbejde i København og andre større Byer, er den Møde-Terror, som Socialdemokratiet begyndte paa her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som jo nu er den fine Diplomat, som nu bliver fornærmet over et enkelt lidt stærkt Udtryk, som saa at sige kun kan bevæge sig paa de bonede Gulve, i store og fine Villaer, indrettet af dem, der nu ønsker at indrette noget saadant, han bør ikke glemme, at siden 1913 har det saa at sige været umuligt at holde offentlige Møder i denne By, og han bør ikke glemme, at det samme har været Tilfældet i en Række Provinsbyer, ja selv i Landsbyer — jeg nævner det tidligere Medlem Hr. Madsen-Mygdals Eksempel.

Jo, Møde-Teroren har gaaet sin Gang over Landet. Men hvis der skal være Mening i den lige og almindelige Valgret, og det ønsker jeg, der skal — det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kan ikke være blind for det Standpunkt, jeg i den Henseende har taget, og at jeg har taget det vel vidende, at der kunde være Stemninger imod af den ene eller den anden Art —, saa skal der ogsaa være fri Adgang til at udføre politisk Arbejde i dette Land.

Og naar man taler om, at den konservative Ungdom har lavet Stormtropper, aktive Korps, og hvad det alt sammen hedder, maa jeg have Lov til at spørge: Hvorledes er det i den socialdemokratiske Ungdom? Bruges lignende Udtryk ikke i den? Kolonne-Nr. det og det og alt hvad der engang hører den Ungdom til, som maaske det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen heller ikke forstaar, og som heller ikke arbejder paa den Maade, jeg gjorde, da jeg deltog i det ungdomspolitiske Arbejde. Men

jeg siger til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen: Lad os lade være med at skabe os!

Jeg kunde vise, hvorledes det først og fremmest var Socialdemokratiet, der tog de uniformerede politiske Korps og Ungdommens og Udendørslivets Arbejde i sin Tjeneste, og i samme Øjeblik man tog det i sin Tjeneste fra anden Side, optraadte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, saaledes som han gør. Saa kom den højtærede Justitsminister med sit Uniformsforbud, som jeg for mit Vedkommende ikke anser for en Fordel, men for det modsatte — den højtærede Justitsminister, der jo næsten er et levende Eksempel paa en Mand, som politisk fremragende har arbejdet sig frem til en Førstestilling her i Landet, just ved Arbejde ude i Landet, og som forlod det politiske Folketing for at gaa over i Landstinget, fordi han blev træt, just af dette politiske Arbejde.

Jeg har Lov til at sige, at Baggrunden for alt dette er den Møde-Terror, som blev ført i det politiske Arbejde, hvor Orden og Ro maa herske. Jeg maa endvidere have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at han ligefrem kan komplimenteres for, at han ikke gik videre og omtalte ogsaa den konservative Ungdoms Hilsen. Det gjorde han ikke. Hvorfor? Fordi hele hans Ungdom bruger det tyske Socialdemokratis grimme Kampklar! Og naar Statsministeren kommer i Studenterforeningen, bliver han hilst paa denne Maade og anvender maaske ogsaa selv denne Hilsen. Derfor egner det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sig til de bonede Gulve, til Diplomatiets, han var virkelig diplomatisk paa dette Omraade.

Jeg vil da ogsaa gerne have Lov til at sige — det kan jeg sige paa Det konservative Folkepartis Vegne og paa vor Ungdomsbevægelses Vegne —, at der ikke skal være nogen som helst Tvivl om, at Det konservative Folkeparti vil støtte ethvert Skridt til Opretholdelse af Ro og Orden, ogsaa ved politiske Møder.

Jeg gaar videre og siger, at den Maade, paa hvilken den radikale og socialdemokratiske Presse har behandlet det saakaldte Langelandspladsmøde, viser, at den aldeles ikke har taget paa denne Sag med den Alvor, den fortjener, og at det ikke er tilstrækkeligt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gjorde det, at beklage Overfaldet paa en konservativ Tillidsmand. Det maa ogsaa klart og tydeligt siges, at naar der hverken af Partiet eller dets Ungdom blev foretaget et eneste udæskende Skridt, saaledes som det ikke blev det ved Mødet paa Langelandsplads, maa denne